РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-677/2020 г.
София, 09.05.2023 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 25.01.2023 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, § 1, буква „е" от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента, ОРЗД), разгледа по същество жалба № ППН-01-677/28.09.2020 г.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба подадена от Р.К. срещу Министерство на вътрешните работи, с изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни и непроизнасяне в срок по заявление за заличаване на лични данни.

Жалбоподателят информира, че през 2005 г. е извършил нарушение на Закона за движение по пътищата, за което е отнето свидетелството му за управление на моторно превозно средство, като е освободен от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание.

Твърди, че няколко месеца преди сезиране на КЗЛД е спрян за проверка от полицай, който го злепоставил пред работодателя, близки и приятели, като заявил, че в системата на МВР има данни за нарушението от 2005 г. Жалбоподателят счита, че след като са минали 15 години от нарушението личните му данни са обработени от МВР и се съхраняват незаконосъобразно и нецелесъобразно, за цели различни от тези за които са първоначално събрани. Допълва, че в тази връзка преди три месеца, на 17.06.2020 г., подал искане за заличаване на лични данни, на което не е получил отговор в законоустановения срок.

Моли комисията за проверка по случая и съдействие за заличаване на личните му данни и регистрация в АИС Централен полицейски регистър и в информационните фондове на МВР по АНП № ***/2005 г. и преписка № ***/2005 г.

Към жалба са приложени относими доказателства, в това число копие на заявление за заличаване на лични данни с дата 17.06.2020 г. с подател Р.К. и адресат Министъра на вътрешните работи на Република България; решение на Районен съд Б. от 24.11.2005 г. по АНП № ****/2005 г. за освобождаване от наказателна отговорност на жалбоподателя и налагане на административно-наказание глоба за нарушение на чл. 343б, ал. 1 от НК.

С оглед застъпените в административния процес принципи на равенство на страните и истинност, министъра на вътрешните работи е информиран за образуваното по случая административно производство, указана му е възможността да ангажира писмено становище по изложените в жалбата твърдения и да представи относими по случая доказателства, в това число заверено копие на подаденото от г-н Р.К. заявление за заличаване на лични данни, респективно отговора на същото и доказателства за дата и начина на връзването му на заявителя.

В отговор е депозирано становище за неоснователност на жалбата, подписано от юрисконсулт Т., процесуален представител на министъра на вътрешните работи, съгласно приложено пълномощно.

Посочено е, че жалбоподателят е подал заявление с рег. № ****/18.06.2020 г. по описа на Главна дирекция "Национална полиция" (ГДНП), съдържащо искане на изтриване на негови лични данни, обработвани в информационните фондове на МВР.

След извършване на проверка по депозираното заявление с писмо рег. № ***/20.07.2020 г., административната преписка по заявление с вх. № ****/2020 г. ведно със заявлението е изпратена по компетентност на ОДМВР София на основание чл. 15, ал. 1 ВР. чл. 14, ал.4 от Вътрешните правила за организация на работата в МВР по постъпили заявления от физически лица във връзка с обработването на техните лични данни в МВР, утвърдени със Заповед рег.№ ***** на министъра на вътрешните работи по постъпили заявления от физически лица във връзка с обработването на техните лични данни в МВР.

Установените от ГДНП единствени конкретни лични данни на заявителя, свързани с противодействие на престъпността и водени наказателни производства са за „извършител" по наказателно производство срещу него от 2005 г. по описа на РУ Б. - ОДМВР София.

На 23.08.2020 г. на електронния адрес на ГДНП (ел. поща ГДНП) е постъпило електронно съобщение от Р.К., съдържащо запитване относно произнасянето на администратора на лични данни по подаденото от Р.К. заявление на 18.06.2020 г. В отговор до заявителя е изпратено уведомление с рег. № ***/10.09.2020 г. по опис на ГДНП.

С писмо рег. № ***/20.07.2020 г. ГДНП е изпратила на ОДМВР София заявление рег. № ***/2020 от Р.К. След събиране на необходимата документация по административната преписка, вкл. и материали от районен съд и прокуратура, направеното чрез заявлението искане е разгледано. Директорът на ОДМВР София се е произнесъл с решение рег. № ***/05.10.2020 г. Констатирано е, че в заявлението си Р.К., изразява искане за заличаване на личните му данни, обработвани в АИС на МВР по случай от 2005 г., за конкретизирането на който прилага копие на РС – Б. В решението се сочи, че производството по отношение на искането за изтриване на лични данни, обработвани в МВР е по реда на чл. 42, ал. 1 във връзка с чл. 56, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, вр. чл. 25, ал. 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи. Посочено е, че заявлението по своето естество представлява искане за изтриване на лични данни по смисъла на чл. 56, ал. 2 от ЗЗЛД. Установено и прието е, че заявлението е депозирано писмено и лично от заинтересована страна, т.е. отговаря на чл. 9, ал. 1 и ал. 2 и съдържа необходимите реквизити по ал. 4 от Вътрешните правила за организация на работата в МВР по постъпили заявления от физически лица във връзка с обработването на техните лични данни в МВР (Вътрешни правила), утвърдени със заповед рег.№ ***** на министъра на вътрешните работи.

Искането, обективирано в заявлението, е прието от директора на ОДМВР София за допустимо и основателно.

Установена е следната фактическа обстановка: ЗМ ***/2005 г. по описа на РУ- Б. е водено срещу Р.К. за управление на МПС след употреба на алкохол. С решение от 24.11.2005 г. по АНП № ***/2005 г. Б. районен съд признава Р.К. за виновен в това, че на 20.03.2005 г. като водач е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 1,2 на хиляда, а именно 1.6 на хиляда, установено по надлежния ред – престъпление по чл. 343б, ал. от НК. С решението си съдът освобождава Р.К. от наказателна отговорност за горното деяние и му налага административно наказание глоба, както и го лишава от правоуправление за срок от 8 месеца, като зачита времето, през което е лишен от правоуправление по административен ред. Решението е влязло законна сила на 16.12.2005 г.

Предвид това, че Р.К. е освободен от наказателна отговорност по реда на чл. 78 а от НК и с оглед на това, че съгласно чл. 3, т.7 от Инструкция 8121з- 748/20.10.2014 г. освобождаването от наказателна отговорност по реда на чл. 78 а е изрично предвидено като основание за заличаване на лични данни е установено, че личните данни на Р.К. по посоченото ЗМ подлежат на изтриване.

В решение рег.№ ***/05.10.2020 г. на директора на ОДМВР София е посочено, че се изтриват данните на Р.К. обработвани в информационните фондове на МВР за ЗМ ***/2005 г. по описа на РУ – Б. Решението е изпълнено на 06.10.2020 г. – данните в АИС, обработвани за Р.К. и посочени в заявлението са заличени. С писмо рег.№ ***/2020 г. екземпляр и препис от решението са пратени

до РУ – Б. за връчване на Р.К. на посечения от него в заявлението адрес. Видно от разписка УРИ ***/09.04.2021 по описа на РУ-Б. препис от решението е връчено на Р.К.

Намират жалбата за неоснователна с аргументи, че директорът на ОДМВР София се е произнесъл с решението, с което искането на Р.К. е удовлетворено, съхраняваните за него данни свързани със конкретното ЗМ са заличени. Решението е изпълнено на 06.10.2020 г., преди жалбата на Р.К. да бъде изпратена на министъра на вътрешните работи за изразяване на становище.

Твърди се, че личните данни на Р.К. са обработвани законосъобразно в информационните фондове на МВР във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер. В допълнение е посочено, че обработването на лични данни от органите на МВР е допустимо във връзка с изпълнение на дейностите им и се осъществява при условията и по реда на Регламент 2016/679, ЗЗЛД и ЗМВР. Разпоредбата на чл. 26, ал. 2 от ЗМВР регламентира, че органите на МВР съхранят данните в срокове, определени от министъра на вътрешните работи. Въз основа на тази разпоредба е издадена Инструкция № ***** за определяне на срокове за съхранение на лични данни, обработвани в МВР във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер.

Към становището са приложени относими доказателства в това число копие на заявление № ***/18.06.2020 г. и постановено във връзка с него решение № ***/05.10.2020 г. по описа на ОДМВР – София.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и ОРЗД

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуемите реквизити: данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, посочено е пасивно легитимираната страна и дата на установяване на нарушението, с оглед което жалбата е редовна.

Предмет на жалбата са твърдения за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя в информационните масиви на МВР относно извършено от него нарушение през 2005 г. и непроизнасяне в срок по заявление за заличаване на лични данни.

Комисията е сезирана на 28.09.2020 г. за твърдените нарушения, повече от три месеца след подаване на заявлението до министъра на вътрешните работи и преди произнасяне по заявлението и заличаване на данните, предвид което се налага извода, че жалбата е подадена срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

Жалбата е подадена от физическо лице с правен интерес срещу надлежна страна – администратор на лични данни, каквото качеството министъра на вътрешните работи безспорно притежава по смисъла на чл. 4, ал. 7 от Общия регламент ЕС 2016/679 и изричната норма на чл. 29, ал. 1 от Закона за министерство на вътрешните работи.

Сезиран е компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби подадени от субект на данни срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица свързани с обработване на личните данни, като не е налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и чл. 55, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции. Не са налице основанията по чл. 38, ал. 4 от ЗЗЛД за оставяне на жалбата без разглеждане като очевидно неоснователна и/или прекомерна.

По изложените съображения и при липса на отрицателните предпоставки по чл. 27, ал. 2 от АПК, на проведено на 19.10.2022 г. заседание на комисията жалбата е приета за допустима и като страни в производство са конституирани: жалбоподател – Р.К. и ответна страна – министъра на вътрешните работи. Насрочено е открито заседание за разглеждане на жалбата по същество на 25.01.2023 г. от 13.00 часа, за което страните са редовно уведомени. Жалбоподателят е информиран за депозирано от ответника писмено становище ППН-01-677#3/27.04.2021 г., заверено копие от което му е предоставено за запознаване.

На проведено на 25.01.2023 г. заседание на КЗЛД жалбата е разгледана по същество.

Страните – редовно уведомени, не се явяват, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти и предвид събраните доказателства и наведените твърдения, комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-677/28.09.2020 г. е основателна.

Предмет на жалбата са твърдения за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя в информационните масиви на МВР относно извършено от него нарушение през 2005 г. и непроизнасяне в срок по заявление за заличаване на лични данни

От събраните по преписката доказателства се установи, а и между страните в производството не е спорно, че в АИС на МВР от 2005 г. до дата на сезиране на КЗЛД 28.09.2020 г. се обработват лични данни на жалбоподателя „като извършител“ във връзка със ЗМ ***/2005 г. по описа на РУ- Б.

ЗМ ***/2005 г. по описа на РУ- Б. е водено срещу Р.К. за управление на МПС след употреба на алкохол. С решение от 24.11.2005 г. по АНП № ***/2005 г. Б. районен съд признава Р.К. за виновен в това, че на 20.03.2005 г. като водач е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 1,2 на хиляда, а именно 1.6 на хиляда, установено по надлежния ред – престъпление по чл. 343б, ал. от НК. С решението си съдът освобождава Р.К. от наказателна отговорност за горното деяние и му налага административно наказание глоба, както и го лишава от правоуправление за срок от 8 месеца, като зачита времето, през което е лишен от правоуправление по административен ред. Решението е влязло законна сила на 16.12.2005 г.

Безспорно установено е, че жалбоподателят Р.К. е подал писмено заявление за заличаване на лични данни до министъра на вътрешните работи, заведено под рег. № ****/18.06.2020 г. по описа на Главна дирекция "Национална полиция“ (ГДНП). Заявлението отговаря на задължителните законоустановени реквизити, видно от съдържанието му, същото им характера на заявление за заличаване на лични данни, както изрично е упоменато и в наименованието му. Адресат на заявлението е министъра на вътрешните работи - администратор на лични данни и задължено лице по смисъла на ЗМВР, Директива 2016/680 и Инструкция № ***** на МВР. Спазен е редът за подава посочен от администратора в чл. 12 от Вътрешните правила. Заявлението е конкретно и ясно, като изрично е посочена волята на заявителя - заличаване на личните му данни от информационните фондове на МВР по АНП ***/2009 г., преписка NB ***/2005 г., за ЗМ ***/2005 г. Посочено е правното основание за заличаване на личните данни и кратка фактическа обстановка, като в подкрепа на искането е приложено и копие на влязъл в сила акт на съда, сочен като основание за заличаването.

С Решение ***/05.10.2020 г. на директора на ОДМВР София искането за заличаване е прието за основателно и е взето решение за изтриване на личните данни на г-н Р.К. в информационните фондове на МВР за ЗМ ***/2005 г. по описа на РУ – Б. По данни на ответника решението е изпълнено на 06.10.2020 г., а заявителя е уведомен за изпълнението половин година по-късно - на 09.04.2021 г., видно от приложено по преписката заверено копие на разписка УРИ ****/09.04.2021 г.

Факт е, че към дата на произнасяне на КЗЛД по същество на спора администраторът е уважил искането на г-н Р.К. за заличаване на личните данни. Безспорно е обаче, че при надлежно упражнено

право на заличаване администраторът не е отговорил на заявлението, не е заличил данните в срока по чл. 53, ал. 3 от ЗЗЛД – два месеца от получава на искането, който срок изтича на 19.08.2020 г., предвид обстоятелството, че заявлението е получено на 18.06.2020 г.

Съгласно чл. 56, ал. 2 във вр. с чл. 53, ал. 3 от ЗЗЛД, респективно чл. 10, ал. 1 от Вътрешните правила за организация на работа в МВР по постъпили заявления от физически лица във връзка с обработването на техни лични данни в МВР, администраторът е длъжен в срок до два месеца от постъпване на заявлението да изтрие личните данни когато обработването е в нарушение на чл. 45, 49 или 51 или с цел спазване на законово задължение на администратора. Не са налице предпоставките за удължаване на срока (сложност и брои на исканията) посочени в чл. 53, ал. 3 от ЗЗЛД, респективно чл. 10, ал. 2 от Вътрешните правила, а и наличието на такива не се твърди от ответника и задължено лице – министъра на вътрешните работи.

В конкретния случай администраторът е допуснал нарушение на сочените разпоредби, доколкото произнасянето по заявлението е от 05.10.2020 г., а изтриването на данните от 06.10.2020 г., т.е. повече от три месеца и половина след постъпване на заявлението и след сезиране на КЗЛД за случая и образуване на настоящето административно производство, поради и което жалбата на г-н Р.К. е основателна. Произнасянето и предприемането на действия по заличаване след срока, макар и да удовлетворява искането на жалбоподателя, не може да санира нарушението, което е формално, доколкото дължимите от администратора действия не са извършени в законоустановения срок – до 19.08.2020 г. Обстоятелството, че действията по заличаване на данните са предприети преди администраторът да получи копие от жалбата с която е сезирана КЗЛД също не променят факта на извършени нарушение доколкото за същото са релевантно сроковете от получаване на заявлението от администратора, а не наличието на образувано пред надзорния орган производство и уведомяването на страните за него.

Предвид предприетите от администратора действия по удовлетворяване на искането на субекта на данни комисията счита, че мерки за по чл. 58, § 2, буква „а", „б", „в", „г" „д", „ж", „з" и „й" от ОРЗД са неприложими. В тази връзка намира като целесъобразна, ефективна и пропорционална на допуснатото нарушение налагането на имуществена санкция на администратора в размер на 2 000 лв. предвид препращащата норма на чл. 85, § 3 от ЗЗЛД. При определяне на размера на санкцията като смекчаващи следва да се отчетат обстоятелствата, че се касае за нарушение на правата на едно лице, администраторът съдейства на комисията за изясняване на случая и предприемане на действия, макар и извън срока посочен в закона, за удовлетворяване на искането на субекта на данни. Обстоятелствата по чл. 83, § 2, букви „б" и „й" от Регламента са неотносими доколкото се касае за администратор – орган на власт, което не формира вина, а към момента на извършване на нарушението одобрени кодекси за поведение, респективно одобрени механизми за сертифициране не са въведени.

Основателни са и твърденията на жалбоподателя за незаконосъобразно обработване – съхранение на личните му данни в АИС на МВР след влязлото в сила 2005 г. съдебно решение, с което е освободен от наказателна отговорност с налагане на административно наказание.

Безспорно обработването на лични данни от органите на МВР е допустимо във връзка с изпълнение на дейностите им и се осъществява при условията и по реда на Регламент 2016/679, ЗЗЛД и ЗМВР. Разпоредбата на чл. 26, ал. 2 от ЗМВР регламентира, че органите на МВР съхранят данните в срокове, определени от министъра на вътрешните работи. Въз основа на тази разпоредба е издадена Инструкция № ***** за определяне на срокове за съхранение на лични данни, обработвани в МВР във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер (Инструкцията). Съгласно чл. 2 от Инструкцията в МВР се изграждат информационни фондове, в които се обработват лични данни на лица във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер, като целта на обработка и съхранение е защита на националната сигурност, противодействие на престъпността и опазване на обществения ред.

В същата инструкция изрично е посочено, че съхраняваните лични данни се заличават при настъпване на някое от алтернативно посочените в чл. 3 обстоятелства, едно от които освобождаване на лицето за което се отнасят данните от наказателна отговорност с налагане на административно наказание (чл. 3, т. 7 от Инструкцията). Като изключение е предвидено, че разпоредбата не се отнася до лични данни на пострадали лица и заявители на престъпления, каквито качества жалбоподателя г-н Р.К. не притежава, доколкото видно от събраните по преписката доказателства, в частност Решение за заличаване, данните му се обработват в качеството му на „извършител“ във връзка с конкретното ЗМ ***/23.03.2005 г. по описа на РУ-Б.

Данните на жалбоподателя са събрани и се съхраняват до 16.12.2005 г. в информационните фондове на МВР законосъобразно във връзка с ЗМ ***/23.03.2005 г. по описа на РУ-Б., предвид обстоятелството, че същият е извършител на престъпление, в случая по 343 б от НК. Доколкото обаче с Решение от 25.11.2005 г. на Районен съд Б. г-н Р.К. е освободен от наказателна отговорност с налагане на административно наказание, същото влязло в сила на 16.12.2005 г., след тази дата и в продължение на 15 години данните му са съхранявани в информационните фондове на МВР без основание и в нарушение на принципа на „ограничение на съхранението“ посочен в чл. 45, ал. 5 от ЗЗЛД съгласно който личните данни следва да се съхраняват във вид, който позволява идентифицирането на субекта на данни, не по-дълъг от необходимия за целите за които те се обработват – в конкретния случай във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК.

Според изричната норма на Инструкцията освобождаването на лицето от наказателна отговорност с налагане на административно наказание е основание за заличаване на данните и доколкото за заличаването не е посочен срок следва, че същото се извършва незабавно след настъпване на съответното обстоятелство. От текста на Инструкцията следва извода, че заличаването се извършва служебно, без да е обвързан администратора с нарочно искане от субекта на данни, поради и което следва извода че в продължение на 15 години, от 16.12.2005 г. до 06.10.2020 г. данните на жалбоподателя, в качеството му на „извършител“ във връзка с конкретното ЗМ ***/23.03.2005 г. по описа на РУ-Б., са съхранявани от МВР в информационните масиви в нарушение на чл. 45, ал. 1, т. 1 и 5 от ЗЗЛД, а именно незаконосъобразно - без основание и в нарушение на принципа на „ограничение на съхранението“.

Предвид констатираното нарушение на чл. 45, ал. 1, т. 1 и 5 от ЗЗЛД комисията счита за целесъобразно издаването на разпореждане до администратора да съобрази операциите по изтриване на личните данни с разпоредбите на ЗЗЛД, специалния закон и подзаконови актове, като предприеме необходимите технически и организационни мерки включително по текущ, последващ и периодичен контрол и проверки относно настъпване на обстоятелствата по чл. 3 от Инструкция № ***** за определяне на срокове за съхранение на лични данни, обработвани в МВР във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер.

С оглед продължителността на нарушението комисията счита за ефективно и възпиращо налагането и на имуществена санкция на администратора за допуснатото нарушение, в допълнение към издаденото разпореждане, като счита, че с оглед принципа на пропорционалност между тежестта на нарушението и размера на наказанието и предвид липсата на смекчаващи обстоятелства, наложената санкция следва да е в размер на 2 000 лв. (две хиляди лева) – размер много под средния предвиден в ОРЗД за това нарушение. Комисията счита, че наложената санкция ще има предупредително и възпиращо действие и ще допринесе за спазване от ответната страна на установения правов ред. Като освен чисто санкционна мярка, реакция на държавата към извършеното нарушение на нормативно установените правила, имуществената санкция има и дисциплиниращо действие. Администраторът е длъжен да познава закона и да спазва неговите изисквания, още повече, че дължи необходимата грижа, предвидена в ЗЗЛД и Регламента и произтичаща от предмета му на дейност.

Съобразявайки целта на наказанието, което следва да има възпираща и предупредителна функция, естеството и тежестта на констатираните нарушения, обществените отношения които засягат, комисията счита, че упражнените корективни правомощия по вид и размер безспорно отговарят на търсените от ЗЗЛД и Регламент 2016/679 ефективност и възпиращ ефект, като в същото време не нарушава принципа на пропорционалност и изискването за съразмерност.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба ППН-01-677/28.09.2020 г. за основателна.

2. На основание чл. 83, § 5 от Регламент ЕС 2016/679, във връзка с чл. 85, § 3 от ЗЗЛД налага на министъра на вътрешните работи имуществена санкция в размер на 2 000 лв. (две хиляди лева) за нарушение на чл. 53, ал. 3 във връзка с чл. 56, ал. 3 от ЗЗЛД.

3. На основание чл. 83, § 5 от Регламент ЕС 2016/679, във връзка с чл. 85, § 3 от ЗЗЛД налага на министъра на вътрешните работи имуществена санкция в размер на 2 000 лв. (две хиляди лева) за нарушение на чл. 45, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД.

4. На основание чл. 58, § 2, буква „г" от ОРЗД и за нарушение на чл. чл. 45, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД издава разпореждане на министъра на вътрешните работи, в качеството му на администратор на лични данни, да съобрази операциите по изтриване на личните данни с разпоредбите на ЗЗЛД, специалния закон и подзаконови актове, като предприеме необходимите технически и организационни мерки включително по текущ, последващ и периодичен контрол и проверки относно изтриване на лични данни при настъпване на обстоятелствата по чл. 3 от Инструкция № *** за определяне на срокове за съхранение на лични данни, обработвани в МВР във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер.**

5. Срок за изпълнение на разпореждането тримесечен от влизането на решението в сила, след което да уведоми комисията за изпълнението като представи съответните относими доказателства, в това число заверено копие на протокол за преглед и изтриване на личните данни с изтекъл срок за съхранение по чл. 3 от Инструкция № *** за определяне на срокове за съхранение на лични данни, обработвани в МВР във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер от информационните фондове.**

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание следва да бъде преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ, IBAN: BG18BNBG96613000158601, BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/